

γιακάς

γιακάς, ο, ουσ. [<τουρκ. yaka (= περιλαίμιο)] ο γιακάς· (στη γλώσσα της αργκό) **1.** η σφαλιέρα στο σβέρκο: «έφαγ' ένα γιακά, που ακούστηκε μέχρι κάτω στην παραλία». **2.** άνθρωπος ασήμαντος, ανάξιος, μηδαμινός: «φύγ' από δω, ρε γιακά, που θέλεις να 'ρθεις και μαζί μας!». Από την εικόνα του ατόμου που ο καθένας του δίνει σφαλιέρες στο σβέρκο. Υποκορ. **γιακαδάκι, το**· βλ. και λ. [χαρτογιακάς](#). (Ακολουθούν 17 φρ.)·

- βγήκε η ψείρα στο γιακά, βλ. λ. [ψείρα](#)·

- δεν είναι της γούνας μου γιακάς, βλ. λ. [γούνα](#)·

- είναι (για) να τινάζεις το γιακά σου! ή είναι (για) να τινάζει κανείς το γιακά του! βλ. φρ. είναι (για) να τραβάς το γιακά σου(!)·

- είναι (για) να τραβάς το γιακά σου! ή είναι (για) να τραβάει κανείς το γιακά του! έκφραση για να δείξουμε τη μεγάλη μας αντιπάθεια ή την αποστροφή μας για κάποιον ή για κάτι: «πρόσεχε τον τάδε που κάνει παρέα, γιατί είναι τόσο αλήτης, που είναι για να τραβάς το γιακά σου! || μην πάς να δεις την τάδε ταινία, γιατί είναι να τραβάει κανείς το γιακά του!». Πολλές φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με την οποία ο αντίχειρας και ο δείκτης του ομιλητή τραβούν ελαφρά το γιακά του·

- είσαι της γούνας μου γιακάς; βλ. λ. [γούνα](#)·

- θα σου σιάξω το γιακά, απειλή για τιμωρία, ιδίως με ξυλοδαρμό: «όπου και να σε τρακάρω, θα σου σιάξω το γιακά». Συνών. θα σου σιάξω τη γούνα / θα σου σιάξω τη γραβάτα·

- θέλει σιάξιμο ο γιακάς του, βλ. λ. σιάξιμο·

- τινάζω το γιακά μου, βλ. φρ. τραβώ το γιακά μου·

- τον αρπάζω απ' το γιακά, **α.** τον συλλαμβάνω βίαια: «τον άρπαξαν απ' το γιακά την ώρα που έβγαινε απ' το καφενείο». **β.** του ζητώ πειστικά να μου επιστρέψει κάτι που μου οφείλει ή που μου ανήκει: «μόλις τον είδε, τον άρπαξε απ' το γιακά και του ζητούσε να του επιστρέψει τα δανεικά που του είχε δώσει»·

- τον βουτώ απ' το γιακά, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' το γιακά·

- τον γραπώνω απ' το γιακά, βλ. συνηθέστ. τον αρπάζω απ' το γιακά·

- τον έχει της γούνας του γιακά, βλ. λ. [γούνα](#)·

- τον μαγκώνω απ' το γιακά, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' το γιακά·

- τον πιάνω απ' το γιακά, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' το γιακά·

- του 'στρωσα το γιακά, βλ. φρ. του τίναξα το γιακά·

- του τίναξα το γιακά, **α.** τον έδειρα άγρια, τον ξυλοκόπησα: «τον άρπαξε μπροστά στον κόσμο και του τίναξε το γιακά». **β.** τον καθύβρισα: «τον κάλεσε ο διευθυντής στο γραφείο και του τίναξε το γιακά». Συνών. του τίναξα τη γούνα·

- τραβώ το γιακά μου, λέγεται σε ένδειξη μεγάλης αντιπάθειας ή αποστροφής στο άκουσμα του ονόματος κάποιου: «κάθε φορά που γίνεται λόγος γι' αυτόν τον άνθρωπο, τινάζει το γιακά του». Συνοδεύεται από χειρονομία με την οποία ο δείκτης και ο αντίχειρας τσιμπούν ελαφρά το γιακά από την άκρη του και τον τινάζουν επανειλημμένα.